

Jokapäiväinen leipä- projekti aloitti

Jyväskylän Katulähetys ry:n alaisuudessa on käynnistynyt heinäkuun alussa uusi projekti nimeltä Jokapäiväinen leipä. Lisää aiheesta sivulla 12.

Sosiaali- ja terveysjohtaja Pekka Utriainen painottaa lähimmäisen huomioimista.

Lue lisää sivulta 3.

Katulähetysliiton kesäpäiviä vietettiin elokuussa Rovaniemellä.

Lisää aiheesta sivulla 6.

Ilman visiota kansakunta menehtyy

Yhteiskunnassamme on pitkään jatkuneesta talouskasvusta huolimatta edelleen paljon ongelmia. Syrjäytymiskehitys, lisääntyvä päihteiden käyttö, työttömyys ja lasten ja nuorten ongelmien lisääntyminen ovat edelleen tosiasioita. Asiat ovat olleet esillä jatkuvasti, mutta muutostuhti asioiden parantumiseksi on ollut liian hidasta.

Sananlaskuissa sanotaan: "Ilman visiota kansakunta menehtyy".

Ilman visiota ei menesty kansa, yritys, ei myöskään kunta tai kaupunki. Visio on aina jotain hyvin tavoiteltavaa ja se antaa myös tulevaisuuden uskoa.

Monilla ihmisillä on suuret pelot ja synkkä kuva tulevaisuudesta. Mutta heidänkin toiveena on toisenlaisen tulevaisuuden koittaminen.

Pelot johtuvat lähinnä olettamuksista rikollisuuden ja huumeiden käytön kasvusta sekä yleisestä turvattomuudesta ja epävarmuudesta. Nämä pelot eivät ole aiheettomia, vaan ne perustuvat viime vuosien kehitykseen.

On muistettava, että yhteiskunnan kehityksen suuntaan voidaan vaikuttaa.

Hyvää elämää emme saa rahalla. Hyvä elämä merkitsee elämää, jossa annetaan aikaa perheelle ja ystäville. Jossa nautitaan puhtaasta luonnosta. Jossa ei tarvitse elää epävarmuudessa siitä, miten minun käy jos sairastun, jään työttömäksi taikka kun vanhenen. Myös oikeudenmukaisuus ja suvaitsevaisuus edistävät kehitystä kohti hyvää elämää. Perhe, ystävät, työ, turvallisuus,

oikeudenmukaisuus, tasa-arvo, suvaitsevaisuus, puhdas luonto. Nämä ovat sanoja ja asioita, jotka tulisi olla tärkeitä elämässämme.

Keskeinen arvomme on jokaisen ihmisen loukkaamaton ihmisarvo. Kehitys yhteiskunnassa osoittaa, että materialistiset arvot ovat monesti saaneet paljon enemmän huomiota kuin ihmisarvo. Sen huomaa mm. uutislähetysten sisällöstä. Aamun ensimmäisessä uutisessa kerrotaan miten Tokion pörssi on avautunut nousevin tai laskevin kursein ja illan viimeisessä uutisessa saamme kuulla mihin New Yorkin kurssit päättyivät. Aivan niin kuin tällä olisi merkitystä tavallisen ihmisen jokapäiväiseen elämään.

Enää ei riitä yritysten vuositilinpäätösten analysointi, vaan kansalaisia muistutetaan, että pian julkaistaan yritysten kuukausi tai vuosineljännesraportit, joissa mielenkiintoisin asia on arvio kehityksen suunnasta tulevaisuudessa. Voidaan sanoa, että on syntynyt vuosineljänneskapitalismi, joka rikkoo sosiaalista yhteyttä, solidaarisuutta ja vaarantaa jopa demokratiaa. Rahan merkitys alkaa tulla yhä tärkeämmäksi eikä lyhytaikaisten voittojen saalistamisessa näytä laantumisen merkkejä.

Vuosineljänneskapitalismi halveksii moraalia ja ihmisarvoa: sen ryöstöihmon kohteeksi joutuvat luonto, eläimet, ympäristö ja ennen kaikkea ihminen. Kasvihuonekaasut, hullun lehmän tauti, ilmastonmuutokset ja ihmisen tarve erilaisiin pikanautintoihin ovat

erkki.arvaja@kanetti.com

osoituksena siitä, kuinka nopea taloudellinen hyöty on tullut muita arvoja tärkeämmäksi.

Näihin asioihin meidän tulee yhdessä puuttua. Meidän on tehtävä tilaa sellaisille valinnoille, jotka muuttavat tämän kehityssuunnan niin, että ihminen voi saavuttaa tasapainon luonnon, ympäristön ja ennen kaikkea Jumalan ja toisten ihmisten kanssa.

Tulevaisuuden rakentaminen on meidän käsissämme ja tulevaisuutta voidaan tehdä jo tänään. Tarvitsemme tueksemme toinen toisemme, jotta voimme elää hyvää elämää tasapainossa lähimmäisen, luonnon ja Jumalan kanssa.

Meillä on kaksi mahdollisuutta: joko me pelkäämme tulevaisuutta, elämme epävarmuudessa ja kaipaamme menneisyyttä tai olemme kiitollisia menneisyydestä, elämme täydellä tätä päivää ja odotamme innolla tulevaisuutta.

Hallitus 2004

Puheenjohtaja
Pekka Arposuo
Yrittäjä
Huoltokuja 3, 40800 Vaajakoski
Puh. 0400-849 710
pekka.arposuo@jyvaskylankatulahetys.fi

Varapuheenjohtaja
Mirja Salminen
Leipuri
Karsikkotie 3 D 56, JKL J

puh. 014-271 465
elamatie@dlc.fi

Artturi Anttila
Eläkeläinen
Helokantie 7 B 27, JKL
puh. 040-779 5685
artturi.anttila@jyvaskylan-katulahetys.fi

Ahti Jylänki
Rakennusmestari
Uunitie 5,
40930 Kinkomaa
014-3742235,

044-0244532
jylangit@surfeu.fi

Sinikka Koivunen
Myyjä
Revonkatu 26 A 3,
40400 Jyväskylä
Puh. 041-7723669
jatta.koo@suomi24.fi

Rauno Kosonen
Merikapteeni
Tavintie 11 B
31; 40400 Jyväskylä
Puh. 014-272683, 050-5331117
r.kosonen@pp.inet.fi

Helena Kusmin
LTO/projektisihteeri
Saukkolahdentie 6,
41860 Rannila
014-828 422, 050 3031 532
hkusmin@jkouke.fi

Lea Pietiläinen
Diakonissa
PL 103,
40101 Jyväskylä
Puh. 050-5497027
lea.pietilainen@evl.fi

Sosiaali- ja terveysjohtaja painottaa lähimmäisen huomioimista

● Jyväskylän kaupungin sosiaali- ja terveysjohtajana vuoden verran toiminut **Pekka Utrai-**nen pitää työtään mielenkiintoisena ja haastavana.

Hän joutuikin heti todellisten haasteiden keskelle, sillä vastassa oli koko sektorin organisaatiomuutos. Muutos oli hänen kertomansa mukaan niellyt viime syksyn kaiken ajan, vaikka työtä ryydittivätkin kokemukset erilaisista konsultointitehtävistä Jyväskylässä ja muualla.

Utriaisella on laaja-alainen koulutus ja työkokemus. Hän on koulutukseltaan terveydenhoidon maisteri ja filosofian tohtori, terveystaloustieteestä väitellyt. Lisäksi hän omien sanojensa mukaan ”on koko ikänsä porannut” eli toiminut hammaslääkärinä. Savolaisittain haasteleva Utrainen on kotoisin Jäppilästä, nykyisestä Pieksämäestä, jossa hän yhä käy kotitilallaan viikonloppuisin rankametsässä. Ennen Jyväskylään tuloaan hän on ehtinyt asua Seinäjoella ja Kuopiossa. Jyväskylässä hän asettui perheineen kolmisen vuotta sitten Kuokkalanpellolle. Perheeseen kuuluu kaksi aikuista, jo kotoa lähtenyttä lasta, vaimo ja koira. Jälkimmäinen on Utraisen lenkkikaveri. Lenkkeilyä vähintään kymmenen kilometriä päivässä kuluu sosiaali- ja terveysjohtajan ohjelmaan.

Päihdepalveluissa enemmän kysyntää kuin tarjontaa

Sosiaali- ja terveyspuolen tämänhetkisistä ongelmakohdista Utrainen mainitsee päihdepalvelujen järjestelyt: kysyntää olisi enemmän kuin tarjontaa. Uusi Päihdesäätiö on helpottanut tilannetta, mutta vain osittain. Haastattelun aikoihin toukokuussa oltiin jo 30 prosenttia pakkasen puolella. Puheeksi nousee tietenkin myös viinan hinnan halpeneminen ja ulkomailta tuonnin helpotukset. Utrainen tuntuu luotta-

Ilman Katulähetystä sosiaali- ja terveyspalvelukeskuksella olisi huomattavasti enemmän ongelmia hoidettavana, Pekka Utrainen toteaa.

van Stakesin kehittämissuunnitelmaan, jolla haetaan keinoja haittojen ehkäisyyn ja hoitamiseen. Samaan hengenvetoon hän painottaa yksilön vastuuta: jokaisen pitäisi tiedostaa, miten helposti liikkakäyttö voi johtaa riippuvuuteen.

Parhaina päihdehaittojen ennaltaehkäisyä Utrainen näkee paluun selkeisiin perusarvoihin: ”Jos ihmisellä ei ole arvopohja kunnossa, se johtaa helposti siihen, että suunta alkaa hämärtyä. Silloin tällaiset lieveilmiöt ja kaikki tällainen keinotekonen ja keinotekosen merkityksen hakeminen alkavat muodostua keskeiseksi. Elämästä puuttuu merkityksen tuntu. Monissa tutkimuksissa on todettu, että jos elämästä puuttuu merkityksen tuntu, siitä seuraa monia ongelmia.”

Elämää kantavina ja rakentavina arvoina Utrainen pitää kristillisiä arvoja. Armo, vapautus ja tietyt säännöt ovat ihmiselle hyväksi, hän luettelee. Ilman näitä arvoja ihminen ajautuu helposti itsekkyyteen ja oman edun

tavoitteluun. Entisinä niukkuuden aikoina ihmiset olivat halukkaampia antamaan toisille omastaan kuin nykyisinä vaurauden aikoina. Vapaaehtoisesta lähimmäisen huomioimisesta kyllä puhutaan paljon, mutta kaikenlaiset pelot ja ennakkoluulot estävät arvojen näkymisen käytännössä.

Utrainen ennustaa kolmannen sektorin kasvavaa merkitystä. Hän hehkuuttaa Katulähetysten tekemän työn arvoa: ilman Katulähetystä sosiaali- ja terveyspalvelukeskuksella olisi huomattavasti enemmän ongelmia hoidettavana. Mutta pelkästään rahassa hän ei menisi tätä arvoa mittaamaan, sillä Katulähetysten tekemän työn inhimillinen arvo on hänestä mittaamaton. Tämä arvo perustuu mahdollisuuteen kohdata aito muutos. Siksi tämä työ ei koskaan saisikaan tulla liian ammatilliseksi, vaan siinä olisi näyttävä vapaaehtoisuuden ja vakaumuksellisuuden näkökulma, hän painottaa lopuksi.

Ulla Kosonen

Kesän avajaisten jymypaikka: Mylliksen yhteisöön oma futisseura!

● Myllyjärven yhteisön kesän avajaisjuhlista koettiin koko suvisen Suomen säätilojen kirjo. Ensin oli puolipilvistä, sitten paistoi aurinko, äkkiä alkoi sataa vettä, taas poutaa, sitten rakeita ja väliin räntää - juhla saatiin viedä loppuun kuitenkin lämpimän kuivattavassa auringonpais-teessa.

Sään oikuttelut eivät vieneet yhteisön ryhdikkyyttä minnekään Myllyjärven asukkaiden perustaessa leikkimielisten kilpailujen lomassa oman Myllis-nimisen jalkapalloseuran.

Jotain oli kuplinut pinnan alla jo jonkin aikaa. Monella päihdeongelmaisella on liikunnallinen tausta ja jotkut ovat nuoruusvuosinaan olleet urheilijanuorukaisia lahjakkaimmasta päästä. Pihalla oltiin siis kävelty ja pohdittu, miten tekemättömyyden tilalle saataisiin uutta toimintaa. Huikea ajatusta omasta futisseurasta syntyi **Kai Holmströmin** ja **Ari Saatolan** keskusteluhetkessä. Kun asialla syttyneitä kavereita löytyi reilu toistakymmentä, niin kesän avajaisissa päätettiin, että seuraavalla viikolla pidetään perustava kokous, suoritetaan

Kaitsun kesä on alkanut riippukeinusta.

tarpeelliset tarvikeostokset ja sovitaan ensimmäisistä harjoituksista Myllyjärven jalkapallostadionilla.

Futisseuran perustaminen ei jäänyt pelkäksi puuhasteluksi, vaan asiakkaiden käyttöön hankitulla tietokoneella ilmoitaututtiin Jyväskylän HX-liigan korttelijalkapalloon ja vahvistus osallistumisesta napsahti pian sähköposti-

laatikkoon. Harva tuore seura saa perustaessaan heti vakavaraisen sponsoirin, mutta Myllis onnistui tässäkin lobbauksessa. Kuntokaista-projektin projektityöntekijä jouduttiin tosin talouspuolen varmistamiseksi ottamaan mukaan joukkueeseen – tosin vain vaihtopenkkiä kuluttamaan. Kyseinen mies nostetaan vähäksi aikaa kentällä, jos sponsorirahat alkavat hiipumaan.

Mylliksen joukkueenjohtajana on Myllyjärven jämerä isäntä **Alpo Hiltunen**, kapteenina **Kai Holmström** ja varakapteenina **Ari Saatola**.

Aikuisten kolmiottelu

Tapahtumassa päästiin toki kisailemaankin. Aikuisten kolmiottelun lajeina olivat tikanheitto, pallon heitto ja tietovisailu, joten testatuiksi tulivat ”tarkkuus, tuuri ja tyhmyys”. Myllyjärven kesäkisojen tuloluettelon pituus oli ansiokas: 1. Eero, 2. Kaitsu, 3. Marja, 4. Tuomo, 5. Minna, 6. Pekka, 8. Mousse ja 9. Mari. Lasten omassa kilpailussa tarvittiin mm vikkeliä sormia, kun pussiin etsitiin mahdollisimman monta käpyä. Kummastusta ja suurta iloa syntyi siitä, että sarjoja huomattiin

Pallon heitossa paras oli se, joka sai toisen kahdesta pallosta lähimmäksi maalia.

olevan niin monta, että kaikki voittivat! Korkeimmalla palkintopallille pääsivät näin ollen nousemaan poikien sarjassa alle 4-vuotiaissa Atte, alle 7-vuotiaissa Santtu, yli 10-vuotiaissa Henkka ja yli 12-vuotiaissa Riku. Tyttöjen puolella ensimmäisiä olivat alle 7-vuotiaissa Jonna ja yli 10-vuotiaissa Jenna.

Tapahtumaa jaksottanut sade ei pystynyt huuhtomaan myllisläisten hyvää mieltä mennessään, päinvastoin. Sadekatoksessa taukoa pidettäessä puhkesi yhden jos toisenkin runosuoni ja kuultiin tunteikkaita kesäisiä säkeitä. Myllyjärven yhteisön isäntä loihti sateen keskellä ilmoille: ”Satoi lunta, satoi räntää, pieni koira nosti häntää”. Auringon pilkottaessa Pekalta lohkesi: ”Aurinko paistaa, se pahan mielen laistaa”.

Tapahtuman keskellä ehti Hiltusen Alpo hakea pakettiautolla Katulähe-

Jonna etsii käpyjä.

tyksen välittämää ruoka-apua ja avajaisen tarjoilupuolen kustansi Kunto-kaista-projekti. Mitä tapahtuma olisi

ollut ilman grilliä ja täytekakkukahvia - tie onnistuneeseen kesään kulkee vatsan kautta.

Eero Tolvanen

FC Myllis:

Takana vas. John Wesley, Esa Tikkanen, Vesa Santamaa, Ari Saatola, Pekka Ylkänen, Tomi Montonen, Alpo Hiltunen, Jari Sulkunen ja Pekka Karhunen. Edessä vas. Kai Holström. Lapset Salla, Jonna, Santtu ja Atte.

Kuvasta puuttuvat Eero Tolvanen, Lasse Kirjavainen. Vesa Närhi, Markus Nykänen, Petri Mäkinen ja Mikke Koivunen.

Katulähetysliiton kesäpäivät Rovaniemellä

● Rovaniemen katulähetys ry, yksi liiton nuorimpia jäsenjärjestöjä, sai olla tänä vuonna 30.7 – 1.8 järjestäjänä, kun liiton 59. kesäpäivät kutsuttiin koolle ja samalla vietettiin Suomen Katulähetysliiton 50-vuotisjuhlia.

Tällä kertaa paikkakunta osui oikeaan, sillä juhlia kaunisti aurinkoinen, jopa helteinen sää koko ajan ja pohjolan aurinko paistoi vielä lähes puollille öin, valaisten näin juhlat konkreettisella taivaallisella valolla. Taivaallista valoa oli juhlilla tarjolla muutenkin, puheiden, raamattutuntien, laulujen ja rukousten muodossa.

Rovaniemellä katulähetys on uutta

Maaherra **Hannele Pokka** avasi kesäpäivät todeten, että hänelle katulähetystoiminta oli uutta ja jatkoi, että ehkä se johtuu siitä, kun näitä katujakaan täällä Pohjolassa ei niin paljon ole – joka kommentti huvitti yleisöä. Maaherra perehtyi kuitenkin etukäteen tähän työhön ja totesi, että te teette katulähetystyötä sydämellä ja että kun auttaa jotakuta, auttajallakin on oltava voimaa. Hän toivotti voimia tälle äärettömän tärkeälle työlle, että jokainen ihminen saisi elää hyvän elämä, jonka määrittelyä sinänsä ei tarvita. Maaherra kertoi myös yleisesti Pohjolan elin-

Maaherra Hannele Pokalle katulähetystoiminta oli uutta.

Taivaallista valoa oli juhlilla tarjolla muutenkin, puheiden, raamattutuntien, laulujen ja rukousten muodossa.

olosuhteista ja totesi turismin olevan tärkeä elinkeino, joka tuo 380 milj. euron tulot vuositason tälle alueelle, jota työttömyys vaivaa. Näin palveluelinkeinoilla on suuri työllistävä merkitys.

Kaupungin edustaja **Perti Ahokas** toivotti omalta osaltaan Kesäpäivät tervetulleiksi Rovaniemelle ja kertoi, että Rovaniemi sijaitsee Ounasjoen ja Kemijoen risteyksessä. Ounasvaaralla on uusi Lappi-arenahalli, ja urheiluliikuntamatkailu on huomattavasti lisääntynyt. Hänkin totesi, että matkailulla on huomattava osa taloudessa. Rovaniemi on Lappilaisten kauppapaikka. puu-, kylmätekniikka ja informaatioala ovat voimakkaasti kehittyneet. Myös kanadalaisomistuksessa oleva kelkkatehdas on iso työnantaja täällä. Vuonna 2006 Rovaniemen kaupunki ja maalaiskunta yhdistyvät ja siitä syntyy reilun 57000 asukkaan suurkaupunki tänne pohjolaan.

Elämme vaikeita aikoja

Liiton puheenjohtaja **Jorma Osari** totesi omassa puheessaan, että nyt kun vietämme liiton 50-v-juhlia, vieläkin kuulee kysyttävän, että mitä tämä työ on ja vieläkö tarvitaan katulähetystyötä? Elämme yhteiskunnallisesti vaikeita aikoja, joten katulähetystyö on tullut entistä tärkeämmäksi. Maassa on

tehty sellaisia päätöksiä, jotka mahdollistavat ja lisäävät päihteiden käyttöä. Alkoholin hintaa on laskettu. Hän toivoi, että täällä olisi kaikilla hyvä olla. Katulähetys kohtaa paljon ihmisiä joilla on paha olla. Meillä on mukana hyvä sanoma. On yksi, joka sinua rakastaa. Hän, joka antoi itsensä ristille asti ja haluaa sinua rakastaa. Jorma kiitti järjestäjiä, erityisesti pioneerityön aloittanutta **Sinikka Vileniä**, joka on Katulähetystyön tuonut Rovaniemelle. Itse Joulupukkikin piipahti avausjuhlassa ja kiitti niistä suurista lahjoista, joita katulähetysväki antaa ihmisille.

Työn esittely ympäri Suomen

Yhteensä 16:sta eri yhdistyksen edustajat saapuivat paikalle, jotkut matkustuen yöjunassa. Raumalta oli peräti 18 henkeä ja Kuopioistakin 10 henkeä paikalla. Kaikki muut olivat alle 10 hengen joukolla. Yhdistysten esittelyissä saatiin yleiskuva mitä katulähetyskentällä tapahtuu. Perinteiset pullakirkot ovat voimissaan (Helsinki, Tampere, Jyväskylä). Helsinki on saamassa Valtilaan uuden diakoniakeskuksen kuntoutuskodiksi, jonka avajaiset ovat syyskuun 5 p:nä 2004. Raumalle on alkanut tulla lapsiperheitä toimintaan ja Toivon talosta on tullut Toivon piha. Heillä on myös työllistämishanke ja Sininen rusetti myymäläkin on avattu.

Tampere tarjoaa autonkorjausten kautta työkokeilua ja Vaasassa on päihdeleirejä sekä miehille että naisille. He tekevät yhteistyötä myös A-killan ja vankilatyön kanssa. Myös Vammalassa tehdään vankila- ja katulähetystyötä. Heinolassa on ensi kertaa diakonia-varoilla alkamassa päihdeleiri naisille. He iloitsivat myös 75v. rovasti **Risto Santalan** mukaantulosta katulähetystyöhön. Risto on ollut mukana Helsingissä aloittamassa katulähetystyötä joskus 40-luvun lopulla. Heinolassa on myös Eu-ruokajakelua. Jyväskylässä on lisätty asumispalveluita, vankilatyö Vaasan vankilan kanssa on edennyt hyvin ja uusi ruoka-apuprojekti on käynnistynyt Lildlin Tikkakosken keskusvaraston kanssa. Hyvinkää ja Hamina uusina katulähetyspaikkoina tulivat hakemaan ideoita toimintaansa.

Pietarsaarikin totesi että heitä on vähän, mutta verkkoja heitellään työn eteen. Porvoo totesi, että kuuliaisuudessa työlle on siunaus. Todettakoon, että aikataulu sallii vain tiivistetyn ajan esittelyille. Siksi yhdistykset toivat esille vain sen, mikä päällimmäisenä heillä on menossa näinä aikoina. Toki muutakin lähimmäistyötä tehdään runsaasti eri puolilla tilanteiden ja tarpeiden mukaan.

“Jumalan armosta minä olen se mikä olen”

Kappalainen **Seppo Ahtinen** Rovaniemeltä piti otsikon mukaisen raamatututunnin lauantaipäivän (31.7) aamuna. Seppo totesi, että kulta- ja hopeasepät valmistavat tuotteensa parhaista materiaaleista, mutta näin ei ole Jumalan laita. Hän valmistaa tuotteensa eli ihmiset huonommista materiaaleista. Näin Paavalinkin omahyväinen kunnia muuttui sen jälkeen kun hän oli kohdannut ylösnousseen Jeesuksen. Ristiin-aulitusta tuli hänelle kaikki. Siksi Paavali sanoi, että Jumalan armosta minä olen se mikä olen. Jumalan armo tulee alas etsimään ihmistä ja nostamaan hänet ylös liejusta. Seppo jatkoi, että Jumalan armo ei tee kauppaa syntisen kanssa vaan lahjoittaa kaiken, tai ei mitään. Isä kutsuu Pojan luokse ja lahjoittaa kaiken. Meidän ei tule kerskata minkäänlaisella suuruudella. Apostolin

Artturi Anttila ja Rauno Kosonen poikkesivat matkalla Napapiirillä.

virka ja arvovalta rajoittuu niihin, jotka Jeesus kutsui, mutta laajemmassa mielessä me olemme Jeesuksen apostoleja, olemme Jumalan työtovereita.

Voidaan kysyä, elämmekö perheessä ja muualla kristillisen elämäntavan mukaista elämää? Me emme ole ruusu, mutta olemme seurustelleet ruusun kanssa ja siksi tuoksun. Suurta on jos me tunnustamme olevamme vain astioita. Pienet suuruudet pakahtuvat omaan suuruutensa.

Franciscus Assisilaiselta kysyttiin miksi hän saa niin paljon aikaan? Hän vastasi että ehkä siksi, että Jumala kyseli mistä minä löydän pienimmän. On hyvä tietää kuka sinä olet. Useimmat eivät tiedä. Jos ihminen ei tiedä, että hän on syntinen, hän ei etsi pelastusta. Paavali eli, kuten jokaisen tulisi elää – tähän asti on Herra minua auttanut. Itsetyytyväisyyden tila on vaarallinen. Siksi Jeesus sanoi ilmestyksessä Laodikean seurakunnalle ...”koska olet penseä etkä ole palava etkä kylmä, olen minä oksentava sinut suustani ulos. Jeesus löysi vain yhden ihmisryhmän, jolle hänen opetuksensa meni hukkaan. Ihmiset jotka kulkivat silkeissä ja jotka olivat itsetyytyväisiä.

Ylpeä ihminen ei näe tilannetta sellaisena kuin se on ja itsehalveksunnassa elävä uskova ei näe tarkoitustaan sellaisena kuin se on, eli työntekijänä Jumalan elopellolla. Jumalan armo on voimallinen voittamaan synnin. Kris-

titty koti on paljon arvokkaampi kuin vauraus ja tittelit. Jokaisessa ihmisessä on mahdollisuus nousuun tai laskuun. Jumala on ja Hän on ainoa, joka voi tehdä ihmisen elämästä arvokkaan. Jokainen tuomitaan sen mukaan, miten hän on vastannut Jumalan tarjoamaan mahdollisuuteen. Pane Jumala keskukseen niin löydät itsesi oikealta paikalta, tämä on kristillisen elämän resepti.

Pelastava armo kulkee Messiaan ristin kautta. Siitä virtaa armo ihmiselämään. Englantilaisella kirkkomaalla on ylhäisen naisen ja ateistin hauta. Hän ei uskonut elämään kuoleman jälkeen. Hän totesi, että se on yhtä suuri ihme kuin jos puu kasvaisi haudallani. Hänet haudattiin marmoriarokassa haudaan, jonka päälle laskettiin koko haudan peittävä marmorilevy. Nyt puu on tullut sieltä läpi ja rikkonut marmorin. Jumalan tuomio on vielä edessä, mutta Jumala ei anna itseään pilkata. Me kaikki tarvitsemme parannusta. Tässä tiivistettynä raamatututunnin antia.

Liiton 50v-juhla

Suomen Katulähetysliiton 50v-juhlaa vietettiin Rovaniemen uudehkossa Tavivaaran kappelissa, joka tarjosi tälle arvokkaalle tapahtumalle hyvät puitteet. Iso sali oli täynnä juhlaväkeä. Virallisten onnitteiden jälkeen saimme

jatkuu sivulla 8

kuulla Lauri Aholan yksinlaulua, säestäjänä Tauno Savioja sekä Sirpa Vanhahannin lausuntana hänen oman runon. Juhlapuheen piti rovasti **Matti Puolanne**. Matti korotti puheessaan Jeesuksen valloittavaa persoonaa, jonka kaikki syntiset ja publikaanit (valtion tulojen, verojen vuokraajat, kirjoittajan huomautus) tahtoivat kohdata. Matti korosti, että Jeesuksen rakkaus veti heitä puoleensa. He eivät välittäneet ihmisten mielipiteistä vaan halusivat tulla Jeesuksen luo. Se oli pelastavaa uskoa, sydämen uskoa. Toisessa teemassaan Matti kertoi kaukana Siperiassa vain muutama viikko sitten tapaamastaan Valerista, jolla oli yli 20 vuoden vankilatausta ja joka oli yksi Venäjän kuuluisimmista rikollisista. Krasnajarskin vankilan pöydällä Valeri näki ensi kertaa elämässään Raamatun ja sai luvan lukea sitä.

Hämeenlinnalainen **Yrjö Niemi** oli aikanaan toimittanut venäjänkielisen Raamatun sinne. Kun hän luki ensi kertaa Jeesuksesta, jokin hänen sisällään räjähti. Alkoi uusi koulu. Sai uudistua, vapautua, pelastua. Alkoi väkevä muutos. Jumala on korjannut rikkiäisiä ihmisiä. Täällä katulähetyspäivilläkin hoidetaan vain syntisiä. Jumala tekee työtään vaikeimpien, alas vaipuneiden ihmisten parissa.

Ne jotka totuudessa tulevat Jeesuksen luo, tulevat parannetuiksi. Jeesus on todellinen Jumala.

Juhlapuheen jälkeen liiton puheenjohtaja Jorma Osari siteerasi tiivistetyksi kirkkoherra Keijo Plitin laatiman katulähetystyön historiikin. Työhän on ihan alun perin alkanut Lontoosta slummityön muodossa. Suomeen työ tuli NMKY:n kautta ja täällä Arvo von Martens ja Einari Louhivuori ja muutama muu olivat työn veteraaneja.

Katulähetystyö poikkesi kaikista muista työmuodoista siinä, että sitä tehtiin vapaaehtoisten työntekijöiden voimin. Vuonna 1946 Helsingissä pidettiin ensimmäiset katulähetyspäivät. Historiikki pyritään julkaisemaan tiivistettynä seuraavassa Rengas-lehdessä, josta johtuen tämä esitys oli lyhyt. Jorma päätti puheensa toteamukseen, että näillä päivillä olemme kuulleet paljon armosta. Myös apostoli Paava-

Jorma Osari otti vastaan Jyväskylän katulähetysten viirin Pekka Arposuolta.

lin toteamus on, "armossa on meille kylliksi".

Ensi vuonna Turussa ja Kuopiossa

Jälleen kerran kapula vaihtui ja Turku sai vuoron järjestää seuraavat juhlat, jotka ovat Katulähetysliiton talvipäivät. Ne pidetään Turussa 4 – 6.2.2005. Samalla ne ovat Turun Katulähetys ry:n 60-vuotisjuhlat. Seuraavat kesäpäivät, jotka ovat liiton 60. juhlat, ovat Kuopiossa 5 – 7.8.2005. Merkitkää jo nyt kalentereihinne nämä keskeiset tapahtumat, päivät joilla

saamme tavata toisiamme, kuulla toistemme työstä, rohkaistua ja jakaa omastamme. Saunakeskusteluissa miesten kesken nostettiin ihan rehellisesti esille se halu ja kaipuu, mikä näille päiville on. Näkemään ja kuulemaan tuttuja sekä saamaan hyvää opetusta, ruumiin virkistystä unohtamatta. Näin Rovaniemelläkin saimme virkistyä ja vapautua. Ohjelmaamme kuului myös kaupunkikiertä oppaineen, johon oli liitetty Napapiirillä käynti.

Teksti ja kuvat:
Seppo Riikonen

Pekka Nurmi, Ismo Hirvivoori, Seppo Riikonen ja Rauno Kosonen saivat uutta voimaa katulähetystyöhönsä.

Ensiaskelen väkeä Valamossa

● Torstaina 17 päivä kesäkuuta neljä Ensiaskelen asukasta, ohjaaja ja autonkuljettaja pakkasivat kimpsunsa ja kampsunsa ja lähtivät kohti Heinävetttä, päämääränä Valamon luostari.

Sää oli suosiollinen ja eväitäkin matkassa, joten mieli oli korkealla. Matka sujui ongelmitta ja lähellä Varkauden kaupunkia pysähdyimme parkkipaikalle järven rannalle juomaan kahvia ja syömään eväitä. Tauko oli jo paikallaan, tällä n. 200 km kokonaismatkalla. Luonnon helmassa, riippakoivujen alla eväät maistuivat makoisilta. Ilmassa oli pientä odotuksen tuntua, mikälaista siellä luostarissa mahtaa olla? Passaakohan siellä syödä munkkia kahvin kanssa?

Varkauden yllätys

Matka jatkui ja varkaudessa tuli mieleen, että paikkakunnalla on Mekaanisen Musiikin Museo. Siis pä auton keula sinne, varsinkin kun paikkaan oli hyvät opasteet jo kaupunkiin tullessa. Tiesimme, että museo on melko kuuluisa, mutta emme tienneet, että niin laajaa ei löydy muualta koko Pohjois-Euroopasta. Instrumentteja oli jopa 250 joista suurin oli 75 miehen sinfoniaorkesteri. Emme olleet ainoita paikalla olijoita, sillä pitkäkähkössä letkassa etenimme muiden vieraiden seassa huoneesta toiseen ja näimme mitä ihmeellisempiä keksintöjä, joilla musiikki saatiin soimaan itsekseen. Jopa soiva tuoli toimi kun sille istui. Itse opaskierros olikin sitten kokonaan oma juttunsa maan mainion Jürgen Kempfin ja muiden opastuksella. Hän puhui saman tien juttunsa saksaksi ja suomeksi höystäen sen makoisalla huumorilla. Lähdimme hyvin tyytyväisinä pois tunnin kestävältä opaskierrokselta. Ihmettelimme, mitä kaikkea voi mekaanisella tekniikalla tehdä. Taitureita totta vie nuo posetiivareiden tekijät.

Saapuminen luostariin

Saavuimme Valamon munkkiluostariin ongelmitta ja majoituimme Valkoiseen vierasmajaan, joka oli Laatokan Valamon munkkien asuintalo heidän löydettyään vihdoin tiensä tänne. Munkithan olivat tätä ennen jonkin aikaa Keiteleen Hiekkaan majoittuneina. Tämän jälkeen katselimme hieman ympärillemme. Luostarin pihapiiri on kaunis erilaisine hyväkuntoisine rakennuksineen ja istutuksineen. Iso valkoinen Kristuksen kirkastumiselle pyhitetty kirkko seisoo keskeisellä paikalla pihassa. Sitä ympäröivät kansanopiston rakennus, kirjasto-konservointilaitos, turistien vastaanottokeskus ja trapesa eli luostarin ruokala-kahvila yhdistelmä. Näistä hieman kauempana "ulkokehällä" oli sitten rivitalotyyppinen hotellirakennus, kansanopiston asuntola, punainen vierasmaja, igumenin eli luostarin johtajan talo ja muita rakennuksia. Ajankohtaan nähden täällä oli hiljaisempaa kuin yleensä. Turistibusseja ei näkynyt. Arvelimme poikkeuksellisen sateisen kesän vaikuttaneen asiaan. Koimme hiljaisuuden myönteisenä asiana. Sitä olimme osin tulleet tänne etsimään.

Kirkossa

Menimme sisälle kirkkoon, joka on tietenkin tottumattomalle hieman hämmäntävä kokemus. Suitsutuksen tuoksu tulee ovelta vastaan ja ikoneiden runsaus hämmäntää. Kirkon etuosassa oli muutamia vinokantisia kaapeita pöytiä joilla myös oli ikoneita. Ne ovat analogeja, eli pöytiä, oikeastaan apupöytiä, koska niitä on tarvittaessa kevyt siirrellä. Edessä on ikonostaasi eli kuvaseinä. Siinä vasemmalla puolella on jumalansynnyttäjän ikoni ja oikealla puolella Kristus pantokrator, eli maailmankaikkeuden Herra ikoni. Näiden lisäksi on paljon pyhiin ikoneita. Kirkosta löytyi myös vainajien pöytä, jonka äärellä kuka vain voi jättää rukoushuokauksen edesmenneen ystävän, sukulaisen tai tuttavien puolesta. Siihen yleensä sytytetään tuohus, joka on kapea kirkkokynttilä. Pöydällä on pieni kannellinen messinkiastia, jossa on vehnän jyviä. Ne symbolisoivat jyvän elämää. Kun jyvää pannaan maahan, se juurtuu, tekee varren ja tähkän. Samoin on uskovon ihmisen laita. Kun hän kuolee ja haudataan, iankaikkisuudessa hän saa uuden taivaallisen ruumiin, joka nousee Ju-

malan luokse. Elämän salaisuus on suuri. Katossa roikkui valtavan suuri Laatokan Valamosta tuotu kattokruunu. Kirkossa ei ole tuoleja, mutta seiinä kiertää penkit, joilla voi levätä jos siltä tuntuu jumalanpalveluksen aikana. Kiersimme varsin tarkkaan kirkkoa ja katsoimme ihan läheltä tätä kaikkea.

Kuntopolulla

Luostarin läheisyydessä on reilun 2 km mittainen valaistu pururata. Se on muutaman vuoden ikäinen. Kävelimme sitä ja samalla huikean kauniin Juojärven rantamaisemia aina matkamiehen ristille asti, joka oli noin puolessa välissä. Täällä on todellinen luonnon rauha. Liikenteen tai teollisuuden ääniä ei kuulunut. Järvi on puhdas ja rikas pienistä saaristaan, joiden rannoilla on hyvin vähän mökkejä. Täältä on kuitenkin viitoitettu vesireitti suuremmille selille aina Saimaalle asti. Reitiltä löytyi myös laavu, nuotiopaikkoineen.

Trapesa

Trapesa on yhteinen nimike kaikkien luostareiden ruokaloille. Tätä Valamon trapesaa on uudistettu pienin väliajoin vuosien saatossa. Nyt se on juhla- ja pöydät ja tuolit edustavat perinteistä luostareiden kalustusta. Seinillä on pyhien ikoneita, joista tunnistimme marttyyreita, punaisessa viitassa ja risti kädessä sekä muutamia lääkäreitä neliskulmaiset lääkäri-laatikot käsissään ja instrumentti toisessa kädessä. Heidän elämänsä motto on ollut: "lahjaksi olette saaneet, lahjaksi antakaa". Näin he ovat tehneet työtään pyyteettömästi kilvoitellen Kristus tiellä.

Saimme luvan luostarin johtajalta Igumeni Sergeiltä tutustua myös veljestön ruokasaliin. Se on ainutlaatuinen läntisessä Euroopassa. Tietääksemme Novgorodissa Venäjällä on sellainen ja muita pitääkin sitten etsiä Etelä-Euroopasta. Ruokasali on neliön muotoinen tila, jossa sisäkatto kaareutuu neljältä suunnalta keskelle salia. Kaikki seinät on maalattu suurikokoisilla pyhittäjien ikoneilla ja katossa on Kristus pantokrator, Johannes Kastaja sekä pyhät enkelit Mikael ja Gabriel. Lisäksi on koristeornamenteja. Yhdellä sei-

nällä on suurikokoinen Ennusmerkki jumalanäiti ikoni. Veljestö syö täällä keskustelematta hiljaisuudessa yhden lukiessa pyhiä tekstejä. Tähän saliin astuessa on kuin astuisi suoraan pyhien keskuuteen. Ikkunat ovat vihertävää hiekkalasia. Tunnelma on häkellyttävän voimakas. Tila on vain veljestölle ja luostarin erikoisvieraille. Olimme hyvin kiitollisia, että saimme tutustua siihen erityisluvalla. Paikka jäi todella mieleen.

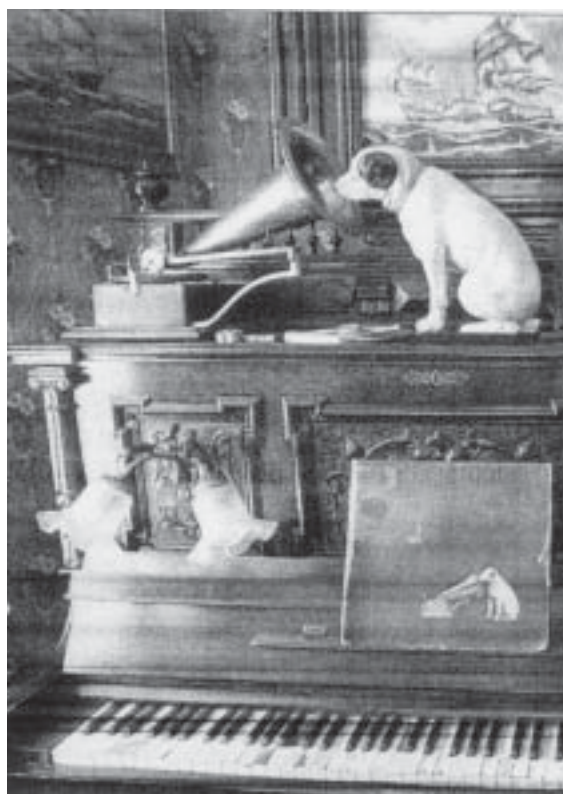
Hautausmaa

Pois lähtiessä pysähdyimme luostarin hautausmaalle, joka on noin yhden kilometrin päässä itse luostarialueesta. Kävimme piispojen, munkkien ja nunnien haudoilla, joita oli runsaasti. Täällä lepää koko Venäjältä tullut veljestö ja osa sisaristoa sekä tietenkin heidän jälkeensä kuolleet. Osa haudoista on ulkopuolisten ortodoksien hautoja. Täältä löytyy hieman sivummalta yksinäinen hauta, joka kuuluu kirjailija Pentti Saarikoskelle. Hän vietti elämänsä loppuaikoina aikaansa täällä, ei vakituisesti asuen, mutta usein vierailen ja joitain päiviä tai viikkoja yöpyen. Tietävästi hän kävi keskustelua luostarin silloisen johdon kanssa.

Lyhyt vierailu Lintulaan

Pois lähtiessä ajoimme Lintulan nunnaluostarin kautta. Heidän alkuperänsä on Kivennavalta nykyisen Venäjän puolelta Pietariin mentäessä. Hekin joutuivat lähtemään sodan jaloista paikoon. Lintula on jos mahdollista, vieläkin hiljaisempi kuin Valamo. Etäisyys näiden välillä on n. 10 km. Lintulan kirkossa on ollut hiljattain remontti. Nyt se on entistä ehompana antamassa puitteet päivittäisille rukoushetkille koko maailman puolesta. Munkin ja nunnan elämä on koruttoman yksinkertaista. Rukoile ja tee työtä. Sama oli keskiajan ihanne kaikille kristityille. Lintulan pihamaata koristaa kaunis koivu-kuja, jossa on seassa ihan uusia, melko pitkinä istutettuja koivuja. Kuja laskeutuu entisen maatilan ulkorakennuksille. Täältäkin löytyy kahvio matkailijoiden virkistykseksi. Valamon Lintulassa on tuohustehdas, joka valmistaa koko Suomen ortodoksisille kirkkoille kirkkokynttilöitä. Saimme viettää tasapainoisen tuokion erikoisessa miljöössä näissä luostareissa. Pysähdyimme vielä paluumatkalla Karvion kanavalla, jossa on viisi sulkuporttia, ennen kuin laivat pääsevät jatkamaan matkaansa.

Teksti ja kuvat: **Seppo Riikonen**

Tea tuli taloon

● Jyväskylän Katulähetyksen TessioBacka hoitoyksikkö sai heinäkuussa tänä vuonna uuden työntekijän, **Tea Hottisen**.

Nuoresta iästä huolimatta (30 v.) Tealla on runsaasti kokemusta erilaisista hoitomuodoista eri puolilla Suomea. Oikeastaan Tea on kasvanut alalle, sillä useampikin serkku on hoitoalan ihmisiä ja Tea on jo nuorena ollut heidän mukanaan näkemässä työn luonnetta. Tean syntymäkotina on Heinävedellä, vain kilometrin päässä keskustasta. Ei siis maanviljelystila, mutta omat perunat ja juurekset tuli aina talon omasta pellostä.

Opiskelu

Tea on valmistunut v.-96 Pieksämäeltä ja nimike on psykiatriaerikoistunut sairaanhoitaja. Heti tämän perään hänellä on opiskeltuna myös diakonian virkatutkinto. Lisäksi hän sai valmiiksi tammikuussa 2004 päihdetyön ammattitutkinnon. Nyt hän on aloittanut etäopiskeluna Tampereella lastensuojelun ja perhetyön vuoden kestävän lisäopiskelun. Perhetyö ja nuorisopsykiatria kiinnostaa. Tea kertoi tuntevansa olevansa itsekin kuin kaksiympäinen, vaikka ikää on kymmenen vuotta enemmän.

Ei pilvilinnoja

Koulutus ja käytännön elämä auttaa välttymään pilvilinnojen karikoilta, eli luulemaan itsestään liikoja. Ala on vaativa, sillä jatkuvasti näkee tilanteita joissa ohjattava ihminen ei sitoudu sovituihin asioihin ja arvoihin ja uusi alamäki on edessä. Tea on hankkinut ensimmäiset kannuksensa Espoon Rinnekodissa, jossa hän työskenteli 8 kk ja sen jälkeen mielenterveyskuntoutujien hoitokodissa Pieksämäellä n. neljä vuotta. Tea on ollut myös Tampereen sairaalassa akuutin psykiatrisen hoidon puolella. Siellä oli paljon huumeiden käyttäjiä, päihdeongelmaisia ja itsetuhoiskin alla eläviä asiakkaita. Tea ko-

Tessio Backan sairaanhoitaja Tea Hottinen on eläinrakas ja hevosilla on iso osa hänen vapaa-ajastaan.

roostaa, että nämä taustat ovat hänelle hyvin arvokasta kokemusta uusien haasteiden edessä Tessiossa. Tea on viihtynyt Tessio Backassa, vaikka asiakkaiden vankilataustat ovat rankkoja ja vankilamaailman kulttuuri on hänelle vieras. Silti Tean kokemus on niin vankka, että hän on pystynyt orientoitumaan Tessioon hyvin.

Hevoset ja internet sydämellä

Tea on eläinrakas ja hevosilla on iso osa hänen vapaa-ajastaan. Viime vuoden toukokuussa Tea eli jännittäviä hetkiä Helsingin satamassa, kun ranskalainen 8 v. ori nimeltä If du Fricce saapui rekkakuljetuksena suoraan Ranskasta hänen omaksi hevosekseen. Tosin Tealla on ollut ennenkin hevosia, jopa kolme kerralla. If du Fricce'stä on tullut kaveri. Vaikka se on ori, se on kiltti ja hyvätapainen sekä tottelee komennuksia hyvin. Lähes kaikki vapaa-aika menee tavalla tai toisella hevosten kanssa, ei vähiten raviratsastusta harrastaen ja siinä myös kilpaillen. Laji on samanlaista kuin tavallinen ravikilpailu, mutta tässä ei ole kärriä vaan hevosella ratsastetaan. Tealla on pelkästään tänä vuonna n. 40 lähtöä eri puolilla Suomea ja tuloksissa hän on ollut viiden parhaan joukos-

sa joka vuosi. Se vähä aika mitä vielä jää, Tea käyttää mielellään inter-nettiä käyttäen. Oma kotisivu löytyy osoitteesta www.geocities.com/teahottinen Sivu kuuluu käytännössä If du Fricce'lle. Tietenkin myös sähköposti on tärkeä yhteydenpitoon hajallaan olevien ystävien kanssa.

Kibbutseilla Israelissa

Tea oli 19v. ikäisenä kaksi kuukautta työssä Askelonin kibbutseilla lähellä Gaza Välimeren rannalla. Työ oli kirjekuorien pakkaamista tehtaassa kolmessa vuorossa. Aamuvuorot alkoivat klo 4, joten elämä oli aika rankkaa. Silloin oli kesä ja lämpötila +40C. Sitä ennen hän oli ollut äidin mukana turistimatkoilla Israelissa. Kibbutsi oli antoisampi kokemus, vaikka työtä tehtiin koko ajan. Kielitaito kehittyi ja toisilta nuorilta oppia asioita eri kulttuureista ympäri maailmaa. Vapaa-ajalla matkusteltiin Jerusalemiin ja käytiin mm. vanhassa kaupungissa. Sota näkyi tällekin Kibbutseille, sillä koneita lensi paikan yli ja räjähdysten äänet kuuluivat. Caza ei ollut kaukana tästä. Siksi Kibbutsioli hyvin vartioitu yötä päivää.

Seppo Riikonen

Jokapäiväinen leipä-projekti antaa ruoka-apua vähäosaisille

● Jyväskylän Katulähetyksen alaisuudessa on käynnistynyt heinäkuun alussa uusi projekti nimeltä “Jokapäiväinen leipä”. Projektin toiminta-ajatuksena on kauppojen, leipomoiden ja elintarviketehtaiden ylijäämäruokakatavaran hyödyntäminen ja kierrätys hyväntekeväisyystarkoituksessa siten, että ylijäämäruoka jaetaan edelleen Jyvässeudun vähävaraisille, syrjäytyneille henkilöille sekä avustustoimintaa harjoittaville kolmannen sektorin järjestöille.

Projekti on saanut alkunsa havainnosta, että elintarvikeliikkeistä jää päivyöngelmien takia myynnistä pois paljon ruokatavaraa, joka viedään kaatopaikoille ja josta yritykset joutuvat maksamaan jätteen käsittelykulut. Samaa aikaan Jyvässeudulla lukuisat kotitaloudet kamppailevat toimeentulohuolien kanssa. Esimerkiksi pelkäävät toimeentulotuen varassa olevia henkilöitä on Jyvässeudulla noin 14 000.

Ylimääräisen ruoka-avun saaminen projektin kautta kerran tai kahdesti kuukaudessa lisää tuntuvasti näiden kotitalouksien toimeentulomahdollisuuksia. Samalla Jokapäiväinen leipä-projektista hyötyvät myös ruokaa lahjoittavat yritykset, sillä niiltä säästyvät näin ne kulut ja vaivannäkö, mikä ruoan kaatopaikalle viemisestä aiheutuu. Lisäksi projektin avustustoiminta helpottaa osaltaan sitä taakkaa, mitä kuntien sosiaalitoimistot ja seurakuntien diakoniatyö kantavat yhteiskunnan vähäosaisten toimeentulosta.

Käytännössä projekti toimii niin, että projektin työntekijät ottavat yhteyttä Jyväskylän seudulla toimiviin elintarvikeliikkeisiin ruoka-avun saamiseksi. Sovittuna ajankohtana liikkeistä lahjoitettavat tavarat haetaan sitten välivaras-

Vanha linja-autoaseman kiinteistö on vuokrattu ruoka-avun käyttöön.

toon, jossa ne lajitellaan ja jaetaan edelleen ruoka-apua tarvitseville henkilöille tai ruoka-apua jakaville hyväntekeväisyysorganisaatioille. Ruokaa jaetaan yksityisille henkilöille kolmena päivänä viikossa ja yhteisöille kahtena päivänä viikossa. Kukin perhe tai yhteisö saa meiltä ruoka-avustusta joka toinen viikko.

Monet kolmannen sektorin avustustyötä tekevät järjestöt sekä useat seurakunnat ovat osoittaneet kiinnostusta tulla mukaan auttamaan heikosti toimeentulevia ihmisiä ja rekisteröityneet projektin asiakkaisiksi. Tarvitaan kuitenkin vielä lisää verkostoyhteistyöhön sitoutuneita partnereita ruoka-apua tarvitsevien henkilöiden ja perheiden saavuttamiseen sekä avun ohjaamiseen oikeisiin kohteisiin.

Jyväskylän Katulähetyksen lisäksi projektin rahoittajina ovat TE-keskus ja Jyväskylän kaupungin työllisyyspalvelut. Projekti työllistää projektin vetäjän, osa-aikaisen projektityöntekijän ja 5-6 yt- oikeutettua työntekijää. Lisäksi projektissa toimii 10-20 työharjoittelijaa tai vapaaehtoistyöntekijää. Toistaiseksi ruoka-apuprojekti toimii Jyväskylän vanhan linja-autoaseman

tiloissa, mutta projektille etsitään vakituisia tiloja kaupungin keskustan läheisyydestä.

“Jokapäiväinen leipä”-projektin vetäjät projektipäällikkö Laura Luukko ja projektityöntekijä Rauno Kosonen ovat molemmat Jyväskylän Katulähetyksen uusia työntekijöitä ja seuraavassa kummankin lyhyt esittely itsestään.

Lauralle työpaikka oli rukousvastaus

- Olen 34-vuotias Jyväskylän yliopistosta valmistunut kasvatustieteen maisteri. Tulin aikoinaan Jyväskylään opiskelemaan ja ihastuin kaupunkiin niin, että olen halunnut jäädä tänne opiskelujeni jälkeenkin. Työtä omalla alallani ei kuitenkaan ole Jyväskylässä kovin hyvin tarjolla ja olenkin ollut valmistumiseni jälkeen lähinnä erilaisissa päätöksissä. Siksi alkukesästä rukoilin, ettei minun tarvitsisi muuttaa työn perässä pois Jyväskylästä, vaan että Jumala järjestäisi minulle töitä tästä kaupungista ja mielellään myös vähän pidempikestoista työtä kuin vain pätkeä sieltä täältä. Pian tämän rukouksen jälkeen Arvajan Erkki soitti minulle ja kysyi oli-

sinko kiinnostunut "ruoka-apu-projektista" ja valmis tulemaan työpaikka-haastatteluun. Sen jälkeen kaikki kävi tosi nopeasti. Kävin haastattelussa, tulon valituksi ja heti seuraavalla viikolla aloitin työt projektissa.

- Kristillisen elämäntapaamisen omaavana minusta on todella mukava tulla töihin kristilliseen järjestöön, jossa saan tehdä työtä avoimesti kristillisistä lähtökohdista käsin ja jossa voimme yhdessä kristittyjen työkavereideni kanssa rukoilla itsellemme Jumalalta tulevaa viisautta työmme haasteisiin.

- Aika haasteelliselta tämä uusi työni kyllä tuntuu siinä mielessä, etten ole aikaisemmin ollut samanlaisessa esimiesasemassa kuin tässä työssä nyt olen. En kuitenkaan usko astuneeni itselleni "liian suuriin saappaisiin", sillä esimerkiksi aikaisemmissa töissäni aikuisopettajana olen joutunut kehittämään organisointikykyä ja ryhmänhallintataitoja, joita projektinvetäjänäkin tarvitsen. Myös muodollista pätevyyttä tähän uuteen työhöni minulla kyllä on, koska olen koulutukseltani myös sosiaalityöntekijä ja käytännön sosiaalityötä tähän tämä meidänkin projekti on.

Rauno Kosonen, eläkkeellä oleva merikapteeni, jonka sydän sykkii vapaaehtoistyölle

- Jokapäiväinen Leipä –projekti on myös minulle rukousvastaus, eräs niistä monista etapeista tielläni Herran ihmeellisessä johdatuksessa. Tultuamme vaimoni kanssa pitkän ulkomailla asumisen jälkeen takaisin Suomeen vuoden –98 kesällä asetuiimme asumaan Jyväskylään. Rukoilin silloin, että löytäisin oman paikkani ja tehtäväni seurakunnassa, että voisin olla omalta osaltani kirkastamassa Jumalan kunniaa, niin ettei Hänen armonsa minussa menisi hukkaan.

- Uskoon olin tullut vuonna 1990 Saudi-Arabiassa. Olin joutunut Jumalan kouluun jo vuosia aiemmin, mutta uskonratkaisuni tapahtui eräänä marraskuisena yönä vuonna –90. Se oli elämäni synkin ja pimein yö. Sain keskellä yötä viestin, jossa minulle äärettömän rakas ja läheinen ihminen ilmoitti: "tapan itseni tänä yönä".

Ruoka-avussa työparina toimivat Laura Luukko ja Rauno Kosonen.

On mahdotonta kuvata mitä tunsin. Koko maailmani romahti; raateleva tuska, syyllisyys, häpeä, pelko, avuttomuus kävivät kimppuuni ja repivät koko voimallaan. Putosin polvilleni ja huusin Jumalalle: älä anna tämän tapahtua! Auta jos olet olemassa! Anna hänen löytyä elossa! Jos minut huolit, tällaisen saastan ja madon, annan itseni sinulle! Armahda!!!

- Ja tämä ihminen löytyi elossa ja on elossa tänäkin päivänä. Määritin silloin merimieskieltä käyttäkseni paikkani uudelle merikortille ristisuuntimella ja siitä pisteestä otin uuden kurssin, Kristus-majakan valosektoria kohti. Siitä hetkestä alkoi uskomaton muutos elämässäni.

- Eivät koettelemukset siihen loppuneet. Tuli menetyksiä, sairauksia, kävin lähellä kuolemaa. Mutta viimeinkin ymmärsin että ihmisen on taivuttava ja tyydyttävä Jumalan tahtoon, koska se on aina parasta mitä hänelle voi tapahtua. Ymmärsin, mitä en ollut vielä koskaan käsittänyt mitä siihen sisältyy, että Jumala on Jumala. Kun ymmärsin että Jumala on, että Jumala on Jumala ja että Hän on minun Jumalani, polvistuin rukoukseen ja tyydyin siihen mitä Jumala antaa.

Suomeen tultuaan Rauno on osallis-

tunut monenlaiseen avustus- ja vapaaehtoistoimintaan. Hän työskenteli ensin vuonna 1999 Jyväskylän Punaisen Ristin osastossa ja tammikuussa 2000 hän oli käynnistämässä avustustavaroiden keräämistä ja kuljetusta Viipurin katulähetyksen huoltopisteelle Dikonille. Rauno on ollut mukana myös käynnistämässä rahankeräyskampanjaa, jolla kerättiin avustusta Inkerin evankelisluterilaisen kirkon Kelton seurakunnan vanhusten kuulolaitteisiin, jotta nämä vanhukset voisivat kuulla, mitä pappi puhuu kirkossa.

- Lokakuussa 2002 saimme jälleen uuden tehtävän Herralta. Olimme rukoilleet mahdollisuutta auttaa myös jyvässeudun vähäosaisia. Pidimme suunnittelukokouksen ja perustimme humanitäärisen avun ryhmän, jossa toteutuisi hengellisen, henkisen ja aineellisen avun antaminen kristillisen lähimmäisenrakkauden pohjalta. Ryhmän työnimeksi tuli Viisi Leipää ja Kaksi Kalaa, joka sitten muodostui vihjeelliseksi nimeksi 5X2, "Viisi Risti Kaksi". Tämän ryhmän tehtävänä oli jakaa vapaaehtoistyöntekijöiden voimin ja heidän yksityisautoillaan markesteista saatua leipää ja leipomotuotteita ruoka-apua tarvitseville.

jatkuu seuraavalla sivulla

- Keväällä 2004 Jyväskylän Katulähetys kiinnostui 5X2:n toiminnasta ja aloimme suunnitella kuinka voisimme pistää "hynttyyt yhteen", kasvattaa yhdessä avun jakamisen määrää entisestään. Näin sai alkunsa kesäkuussa 2004 toimintansa aloittanut Jokapäiväinen Leipä –projekti, joka saamiensa lahjoitusten turvin jakaa ruoka-apua jo yli tuhannelle ihmiselle kuukaudessa.

Jeesuksen vertaus isännän palvelijoilleen jakamista talenteista kehottaa meitä heittäytymään rohkeasti Jumalan varaan, antamaan koko persoonamme ja kaikki lahjamme varauksettomasti ja nöyrästi Jumalan käyttöön, sukeltamaan rohkeasti elämän virtaan uskoen, että juuri minulla ja lahjoillani on merkitystä, juuri minua tarvitaan Jumalan työssä antamaan jotakin ainutkertaista lähimmäisilleni. Elämä on Jumalan lahja ja Jeesus antaa tälle elämän kestäväälle matkalle matkaohjeen: "Lahjaksi olette saaneet, lahjaksi antakaa." (Matt. 10:8)

Jokapäiväinen leipä

aukioloajat:

yksityiset:

maanantai, keskiviikko, perjantai
klo 10-13

yhteisöt:

tiistai ja torstai sopimuksen mukaan

Yhteystiedot:

Puhelin ja sähköposti:

Projektipäällikkö

Laura Luukko

040-5052569

[laura.luukko@](mailto:laura.luukko@jyvasskylankatulahetys.fi)

jyvasskylankatulahetys.fi

Projektityöntekijä

Rauno Kosonen

040-5052926

[rauno.kosonen@j](mailto:rauno.kosonen@jyvasskylankatulahetys.fi)

[yvasskylankatulahetys.fi](http://jyvasskylankatulahetys.fi)

Postiosoite:

Jyväskylän katulähetys

Jokapäiväinen Leipä

Lyseonkatu 2

(vanha linja-autoasema)

40100 Jyväskylä

Pankkiyhteys:

Jyväskylän Katulähetys ry

Jokapäiväinen Leipä

Sampo 800016-1404511

Pullakirkot

CAFE 3:16

SUNNUNTAISIN KLO 10.00

19.9	Rauno Kosonen
26.9	Jarmo Tapper
3.10	Esko Jantunen
10.10	Riitta Lampila
17.10	Rauno Kosonen
24.10	Juhani Lehmuskoski
31.10	Kari Virtanen
7.11	Jarmo Tapper
14.11	Olli Mäki
21.11	M.Salminen ja Helvi Meriruoko
28.11	Eero Tolvanen
5.12	Mikko Hokkanen
12.12	Juhani Lehmuskoski
19.12	Kari Virtanen
2.1.2005	Esko Jantunen

ENSIASKEL

SUNNUNTAISIN KLO 11.30

19.9	Rauno Kosonen
26.9	Jarmo Tapper
3.10	Esko Jantunen
10.10	Riitta Lampila
17.10	Rauno Kosonen
24.10	O. Mäki ja Erja Moisio-Santamaa
31.10	Kari Virtanen
7.11	Jarmo Tapper
14.11	Raimo Kärki
21.11	M Salminen ja Helvi Meriruoko
28.11	Eero Tolvanen
5.12	Mikko Hokkanen
12.12	Olli Mäki
19.12	Kari Virtanen
2.1.2005	Esko Jantunen

TAKALAITON

SUNNUNTAISIN KLO 13.30

19.9	Rauno Kosonen
26.9	Heli Uotila
3.10	Esko Jantunen
10.10	Kari Virtanen
17.10	Rauno Kosonen
24.10	O Mäki ja Erja Moisio-Santamaa
31.10	Harri ja Hannele Virolainen

7.11	Heli Uotila
14.11	Olli Mäki
21.11	M Salminen ja Helvi Meriruoko
28.11	Eero Tolvanen
5.12	Mikko Hokkanen
12.12	H Norlund ja Hannele Virolainen
19.12	Kari Virtanen
2.1.2005	Esko Jantunen
	(Pullakirkko klo 14.30)

SALMIRANTA

TIISTAISIN KLO 18.00

21.9	Kari Virtanen
28.9	H Norlund ja Hannele Virolainen
5.10	J Lehmuskoski ja Kari Virtanen
12.10	Jarmo Tapper
19.10	Kari Virtanen
26.10	Riitta Lampila
2.11	Eero Tolvanen
9.11	Heli Uotila ja Helvi Meriruoko
16.11	Erkki Meskanen
23.11	Jarmo Tapper
30.11	Kari Virtanen
7.12	Eero Tolvanen
14.12	Erkki Meskanen
21.12	Kari Virtanen
28.12	H Norlund ja Hannele Virolainen
4.1.2005	Kari Virtanen

www.netcabinet.fi

eBase
ePage
eQuestionnaire

Hyödynnä internet.

Soita
(014) 616 987
niin kerromme
kuinka se tapahtuu

NETCABINET

JYVÄSKYLÄN
TIETOKONEHUOLTO
VEO
www.veopc.com

**Avoinna ma-pe klo 9 -17
paitsi ti klo 12 -17.**

**Edulliset tuotteet
ja huolto**

**Gummeruksenkatu 5, 40100
JYVÄSKYLÄ**
(014) 618 373 tai 0500-542 002
Fax (014) 618 374
myynti@veopc.com

**HUONEKALUISTA
opiskelija-alennus
25%**

Ei ole sama, mistä
opiskelija huonekalunsa
ostaa.

Kierrätyskauppa EkoCenter
on opiskelijoiden asialla.

Tutustu myös sesongin
parhaisiin bilevaatteisiin
Naamiaisosuvuokraamo
Satumäessä.

KIERRÄTYSKAUPPA
EkoCenter
HESVI-SÄÄNNÖKSI
Hakkutie 9, 40320 Jyväskylä
Seppälänkangas
puh. (014) 333 7040
Avoinna ma-pe 9-17 ja 10-14

**Suomen
Laatulattiat Oy**
045 636 6636

Mosaikki- ja lautaparkettien
sekä laminaattien asennukset

Parketti- ja lautalattioiden
hionnat ja lakkaukset

Kauttamme myös myynti
Urheilusalit
Ammattitaidolla

kulta·galleria
AILIO
KAUPPAKATU 27 P. 615051

kulta·galleria
AILIO
KAUPPAKATU 27 P. 615051

DIGITAALIPAINO

KOPIJYVÄ

Viltanlementie 15 • 40720 Jyväskylä
Puh. (014) 3342 800 • Fax (014) 618 650
www.kopijyva.fi

www.autosynergia.net

Autosynergia

**Monipuolisia autokorjaamopalveluita,
myös katsastus- ja ruostevauriokorjaukset**

Opetusautokorjaamo

Antinniityntie 11, 40250 Jyväskylä
p. 040 867 4219 tai 014 676 180

www.autosynergia.net

4-M
Toimistotukku Oy

Sepeitie 25, 40320 JYVÄSKYLÄ
Puh. (014) 339 6500
www.4m.fi

Jyväskylän maalaiskunta

Sosiaalipalvelujen toimiala
Puistokatu 35, 40200 JYVÄSKYLÄ
puh. 014-3365211
fax 014- 3365454
e-mail: jklmlk@jklmlk.fi

**Aurinkoisia
syyspäiviä!**

Hotelli
Yöpää****

Ravintola
Pöllöwaari

Ravintola
Ranskalaiset Korot

**Kantakaa
toistenne
kuormia, ja niin
te täytätte
Kristuksen lain.
(Gal. 6:2)**

Myösyllätysostoja löytyy kirpputoreilta.

- ◆ **Palvelevat kirpputorit** ◆
Kankitien EkoCenter
Avoimna Ma-Pe 9-17, la 10-13
Harjunportaan EkoCenter
Gummeruksenkatu 13
Avoimna Ma-Pe 10-18, la 10-15

ITk -palvelut

www -sivujen suunnittelu ja toteutus, mikrotuki
taulukkolaskentasovellukset, skannauspalvelu
digikuvaus, esitysgrafiikka, koulutus

www.jyvaskylankatulahetys.fi

**Jyväskylän
Katulähetys ry**

**Kankitie 10
40320 Jyväskylä
0400-642442
www.jyvaskylan-
katulahetys.fi**

Vapautetu

Jyväskylän
KATULÄHETYS

- Toimitus
Erkki Arvaja
Eero Tolvanen
Esko Jantunen
Seppo Riikonen

Kankitie 10,
40320 Jyväskylä
puh. 0400-642 442
erkki.arvaja@kanetti.com
www.jyvaskylankatulahetys.fi

**Seuraava tiedotuslehti
4/2004 ilmestyy
15. päivänä joulukuuta.**

**Aineistot lehteen
30.11.04 mennessä
osoitteella Kankitie 10,
40320 Jyväskylä tai
erkki.arvaja@kanetti.com**